

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Zwolle

Bestuursrecht

zaaknummer: NL17.2407

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

_____, eiser
(gemachtigde: mr. C.F. Roza),

en

de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, thans de Minister van Veiligheid en Justitie, verweerder
(gemachtigde: mr. Z. van der Meulen).

Procesverloop

Bij besluit van 15 mei 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de verlengde procedure afgewezen als ongegrond op grond van artikel 31 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2017. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Als tolk is verschenen mevrouw S. Alizadeh-Afshar. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiser is van Iraanse nationaliteit. Hij is geboren op 1986.
2. Eiser heeft aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij zich sinds zijn zestiende levensjaar bewust is geworden van zijn homoseksuele gevoelens. In 2004 heeft eiser een relatie gekregen met zijn neef, . Zij hadden regelmatig seksueel contact met elkaar. Op 21 januari 2014 waren eiser en zijn neef intiem met elkaar in het huis van zijn neef. Hierbij zijn zij betrapt door de oom van eiser, vader van zijn neef. Eiser is daarop via een balkon gevlucht. Hierna heeft hij bij twee vrienden verbleven tot aan zijn vertrek. De oom van eiser is streng religieus en heeft veel invloed binnen de familie. Eiser heeft per sms dreigementen ontvangen van zijn ooms, en . Uit angst voor problemen met zijn ooms is eiser met hulp van zijn vader uit Iran verrokkend. Eiser is samen met zijn vader naar Nederland gereisd, beiden hadden een visum voor Nederland. Eiser heeft verklaard geen contact meer te hebben met zijn familieleden.
3. Het asielrelaas van eiser bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:
 - I. Identiteit en nationaliteit
 - II. Homoseksuele geaardheid
 - III. De betrapting door een oom
 - IV. Bedreiging door ooms en contact met familieleden
4. Verweerder heeft zich hierover op het standpunt gesteld dat eisers gestelde identiteit en nationaliteit geloofwaardig zijn. De overige relevante elementen zijn volgens verweerder ongeloofwaardig. Verweerder concludeert daarom dat de asielaanvraag ongegrond is.
5. Eiser heeft in beroep gemotiveerd betwist dat zijn homoseksuele geaardheid en zijn hieruit voortvloeiende problemen ongeloofwaardig zijn.

De rechtbank overweegt als volgt.

6. Blijkens werkinstructie 2015/9 ligt het zwaartepunt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid op de antwoorden op vragen over de eigen ervaringen (onder andere bewustwording en zelfacceptatie) van de vreemdeling met betrekking tot zijn of haar seksuele gerichtheid, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor personen met die gerichtheid in het land van herkomst en hoe eisers ervaringen, ook volgens zijn asielrelaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt temeer als een vreemdeling afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onacceptabel of strafbaar gesteld is.

7. Blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 15 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1630) moet de vreemdeling kunnen verklaren over het moment waarop of de periode waarin hij zich bewust is geworden van zijn seksuele gerichtheid, wat deze seksuele gerichtheid voor hem heeft betekend en welke invloed dit heeft gehad voor de manier waarop hij uiting heeft gegeven aan zijn seksuele gerichtheid. Dit alles bezien tegen de achtergrond van zijn land van herkomst en de omgeving waaruit hij afkomstig is, waarbij relevant zijn het moment van bewustwording en eventuele andere belangrijke momenten, zoals het aangaan van een relatie.

8. Niet is in geschil dat homoseksualiteit in Iran maatschappelijk niet wordt aanvaard en strafbaar is.

9. Ten aanzien van zijn seksuele gerichtheid heeft eiser in beroep betwist dat hij summier heeft verklaard over zijn bewustwordings- en acceptatieproces. Hij heeft daartoe betoogd dat verweerders standpunt dat van hem een meer consistente en gedetailleerde verklaring mocht worden verwacht ten aanzien van (het moment van) zijn bewustwording omdat het gaat om een feit van grote persoonlijke betekenis, een subjectieve opvatting betreft. Dit is in strijd met werkinstructie 2014/10. Voorts heeft eiser betoogd dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn seksuele gerichtheid eerst heeft onderdrukt en ontkend, alvorens deze te accepteren. Hij noemt zijn worsteling en zegt ook dat hij geprobeerd heeft zijn gevoel te onderdrukken, en dat hij geprobeerd heeft een relatie met een meisje aan te gaan.

De rechtbank stelt vast dat blijkens het verweerschrift ook in de zaak van eiser het zwaartepunt van de beoordeling ligt op de verklaringen van eiser over het proces van bewustwording en zelfacceptatie.

Met eiser is de rechtbank van oordeel dat sprake is van een subjectieve invulling door verweerder van hoe een bewustwordings- en acceptatieproces zou moeten verlopen. Eiser heeft verklaard dat hij rond de zestien of zeventien jaar oud was toen hij zich langzamerhand bewust werd van zijn seksuele gerichtheid. Blijkens voornoemde uitspraak van de Afdeling van 15 juni 2016 hoeft de bewustwording van een seksuele gerichtheid niet aan een moment gekoppeld te worden, deze kan zich ook gedurende een periode afspelen. Verweerder heeft dan ook niet van eiser kunnen verlangen dat hij concreet aan kon geven wanneer het moment zich voordeed dat hij wist dat hij homo was. Evenmin heeft verweerder eisers verklaring dat hij rond de zestien of zeventien jaar oud was toen hij zich bewust werd van zijn seksuele gerichtheid, mede gelet op deze uitspraak, objectief als onvoldoende gedetailleerd kunnen aanmerken. Bovendien heeft verweerder bij de vraag wat van eiser verwacht mag worden aan consistente en gedetailleerde verklaringen, geen rekening gehouden met het tijdsverloop tussen eisers bewustwordings- en acceptatieproces op zestien of zeventienjarige leeftijd en de gehoren die plaatsvonden toen hij achtentwintig jaar was.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerders standpunt dat een acceptatieproces betekent dat men eerst diens eigen geaardheid ontkent of onderdrukt alvorens deze te erkennen, eveneens van een subjectieve invulling getuigt. Bovendien volgt de rechtbank eiser in zijn betoog dat uit zijn verklaringen, bijvoorbeeld tijdens het aanvullend nader gehoor op 16 januari 2015 (pagina 6) kan worden afgeleid dat hij zijn seksuele gerichtheid eerst heeft onderdrukt en ontkend alvorens deze te accepteren.

Naar het oordeel van de rechtbank is verweerders standpunt dat eiser summier heeft verklaard over zijn bewustwordings- en acceptatieproces gelet op het vorenstaande onvoldoende deugdelijk gemotiveerd. Nu hierop het zwaartepunt van verweerders beoordeling van de geloofwaardigheid van eisers gestelde seksuele gerichtheid ligt, kan hetgeen overigens aan eiser op dit punt is tegengeworpen, wat hier ook van zij, verweerders standpunt dat eisers gestelde seksuele gerichtheid ongeloofwaardig is, niet dragen.

10. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting desgevraagd meegedeeld dat het niet geloofwaardig achten van de verklaringen van eiser over de problemen die zouden zijn voortgevloeid uit zijn gestelde seksuele gerichtheid (de relevante elementen III en IV) niet leidt tot het eveneens ongeloofwaardig achten van zijn gestelde seksuele gerichtheid. De geloofwaardigheid van de gestelde seksuele gerichtheid wordt afzonderlijk getoetst, en indien de motivering hiervan door de rechtbank als onvoldoende wordt beoordeeld, kan de beoordeling van de geloofwaardigheid van de problemen die zouden zijn voortgevloeid uit deze seksuele gerichtheid het besluit niet zelfstandig dragen.

Gelet daarop en gelet op hetgeen in de vorige rechtsoverwegingen is overwogen, laat de rechtbank de beoordeling van verweerders standpunt ten aanzien van de relevante elementen III en IV achterwege.

11. Het bestreden besluit komt gelet op het voren overwogene voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechtbank zal het beroep dan ook gegrond verklaren en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

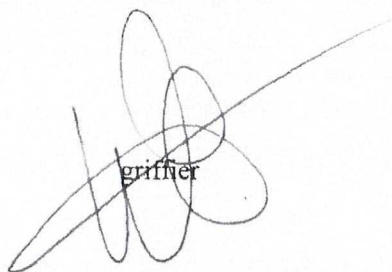
12. De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 990,-- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

Beslissing

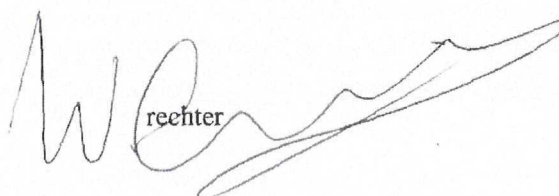
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 990,-- te betalen aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen, rechter, in aanwezigheid van mr. W. Markwat, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op **19 OKT. 2017**

griffier

rechter

Afschrift verzonden of digitaal ter beschikking gesteld aan partijen op: **19 OKT. 2017**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen vier weken na de dag van verzending van deze uitspraak of na de dag van plaatsing daarvan in het digitale dossier. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

